

Diplomová práce

Student : Jan PIRNER

Obor : ČJ – HV

Název práce v českém jazyce : Interpretace pozdního díla Oldřicha
Mikuláška (Šokovaná růže, Agogh,
Žebro Adamovo)

Název práce v anglickém jazyce : The Interpretation of Oldřich
Mikulášek's Late Work (Šokovaná růže,
Agogh, Žebro Adamovo)

Oponent diplomové práce : PhDr. Josef Peterka, CSc.

Posudek oponenta diplomové práce:

Básník Mikulášek, který patřil v letech 1970-84 mezi oficiálně tabuizované ineditní autory, je podle diplomantovy argumentace dosud nedointerpretován a snad i nedoceněn. Diplomní práce v tom směru fakticky sleduje náročný záměr vytvořit po Petříčkově syntetické studii (1970) jakoby druhý díl jeho umělecké biografie, která by ještě plněji (než kupř. Opelík či Trávníček) vystihla jeho originální přínos a význam.

Obtížnost zvoleného úkolu spočívá v Mikuláškově poetice, založené na polyfonických výrech a spojení živelnosti s rafinovaností. (Myslím, že si tuto vnitřní paradoxii diplomant dobře uvědomuje, třebaže tvrzení /68/, že M. je básníkem „pečlivě“ komponujícím a konstruujícím každý text by mohlo poněkud svádět k představě básníka jako chladnokrevného pedanta.) Interpreta Pirnera charakterizuje podle mého soudu hluboká i detailní erudice, provázená darem přílehlavých a subtilních formulací, múzičnost, trpělivost i nadšení a zaujetí pro výjimečnost zvoleného básníka. Interpretační talent pisatele se projevuje tím, jak dokáže vyprofilovat a osvětlit klíčové obrazné komplexy a specifické výrazové prostředky, i jak při tom funkčním způsobem využívá biografický, politický a v neposlední řadě poetický kontext – je tu zároveň zasvěceným znalcem typově příbuzných počinů moderní české poezie.

Pokud jde o drobnosti, připomínám, že „panta her“ je ironickou aluzí známé Herakleitovy formule „panta rhei“ – vše plyne. Mohlo být řečeno rovněž něco víc k biblizujícímu titulu Žebro Adamovo.

Několik otázek do diskuze: (1) Nemarginalizuje pisatelův názor, že M. vedle Holana je naším největším básníkem 2. pol. 20. st., opačnou, „střízlivější“, záměrně neafektovanou linii, reprezentovanou zejm. Kolářem a Holubem (naš nejprekládanější moderní básník)? (2) Bylo by výstižné považovat za podstatné sémantické gesto Mikuláškovu *exaltaci* a tedy *hyperbolu*? (3) Jak bychom mohli specifikovat Mikuláškův existencialismus? Neliší se od běžné existenciální polohy s její chladnou distancí právě svou (až romantickou) exaltovaností? (4) Překvapivě nebyla věnována pozornost Mikuláškovu rýmování, zajímalo by mne proto, zda je diplomant považuje za objevnou a sémanticky závažnou kvalitu zkoumaného díla či nikoli.

DP Jana Pirnera představuje svou důkladností a přemýšlivostí nadstandardní výkon.
Hodnocení: v ý b o r n ě.

V Praze dne 4/5 08